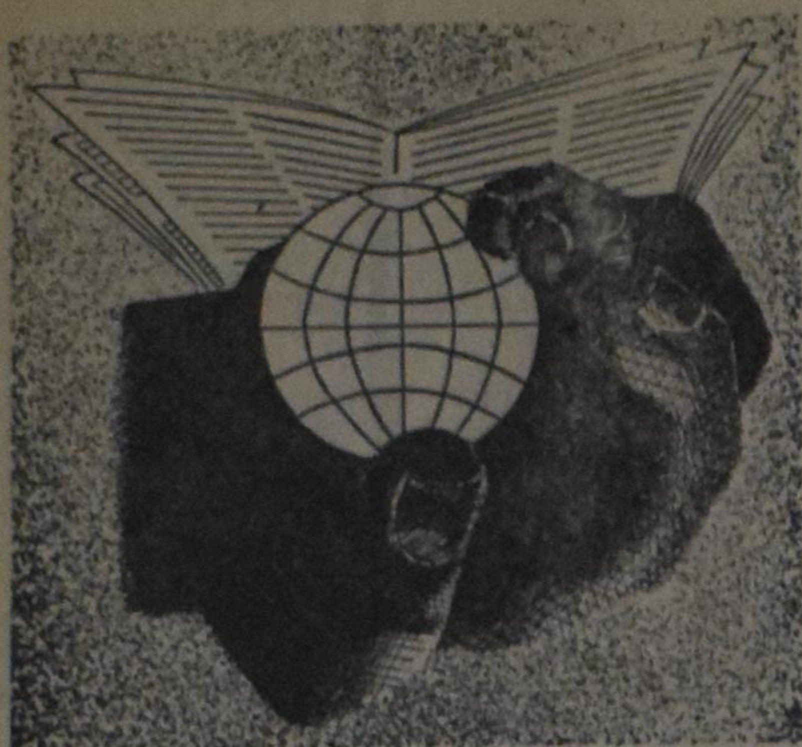


APRIL 9, 1970 — No. 950
25th YEAR OF PUBLICATION

# CALVINIST-CONTACT

## CHRISTIAN WEEKLY




Address all communications to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. • Authorized as Second Class Mail. Registration number 0-0451.

## After 300 years:

# *In search of Rembrandt*

by LUKE REINSMA

One hundred and fifty members of the Grand Rapids Dutch Immigrant Society joined their Detroit counterparts Saturday, March 14, to view Detroit's Rembrandt exhibit. The exclusive showing of the Detroit Institute of Art, open until Sunday, April 5, features more than 200 paintings and drawings by Rembrandt Van Rijn and twenty of his most eminent pupils gathered from eleven countries.

The Detroit excursion to the art institute was planned, according to John Witte, Secretary of the Grand Rapids Dutch Immigrant Society and organizer of the expedition, as a result of the great amount of approval given in response to earlier Society trips to Toledo to view Rembrandt and Van Gogh exhibits there.

Following a late Saturday morning coffee kletz in the marbled North Hall of the Detroit Institute, Mr. Chris Overvoorde, member of Calvin's art department, pointed out to the gathering that the viewing of the Rembrandt exhibit would not be mere observation, but that it would be "a going back to a part of us, something which was created in our own environment." Rembrandt, Overvoorde noted, put on canvas those simple, yet terribly complex things which he saw around him, and thus the world the painter has created is a vital part of the Dutch heritage.

Recalling the commemorative Toledo excursion which he also attended, the professor was quick to emphasize that "Rembrandt is too complicated to ever visit in the same way." Every time we look, we see something different; a different lighting, a different mood. Today, Overvoorde promised, the Immigrant Society would commemorate Rembrandt, who died over 300 years ago, as an artist, but also as a master and a teacher. And quite a unique teacher at that, Overvoorde pointed out. Rather than make the pilgrimage required of all "great" artists during the seventeenth century, Rembrandt remained in the Netherlands observing the beggars and street sweepers of Amsterdam rather than the De Vincis and Michelangelos of Rome. Rather than teach his students after the fashion of the Italian painters or like the typical Flemish Dutch guild system which left little more than the dirty work for the apprentice, Rembrandt chose from both, Overvoorde stated, always demanding that his pupils strive to surpass his expertise, instead of imitate. Rembrandt's pupils, then, provide a unique insight into the genius of a master who always asserted, with DaVinci, that "a student is no student unless he becomes greater than his master."

But where the unique nature and exceptional greatness of Rembrandt emerges unusually well, Overvoorde enthusiastically demonstrated, is in his drawings and and etchings. Rembrandt goes beyond tradition, the professor stated, he goes into the verve, the magic life of the subject. It is his drawings which capture this; "drawings are the door to the soul of the artist," Overvoorde said, "and Rembrandt is no exception." In these sketches one can watch the master stumble, fall, get up and try again, he concluded, "so if you really want to see Rembrandt, don't look at his paintings, look at his drawings, his etchings."

Following Overvoorde's introductory speech, members of the Society made their way into the Rembrandt exhibit among literally hundreds of people and slowly filed past the three-century-old works of the great Dutch master. Amazingly, the bright tones, the subtle colors, the subdued lighting of the artist's works retained much of their original vitality. Seen for the first time in this country, Rembrandt's portrait of himself in his twenties still retains the soft harshness of a man whose face pictures the turbulent life which he would confront.

Among the fifty or sixty paintings of Rembrandt shown at the exhibit were his "Titus," his foreboding, contemplative portrait "Christ," and "Portrait of a Young Man," whose rich flesh tones still reveal the robust air of a man about town. Rembrandt's "Portrait of Hendrickje Stoffels," created with amazing delicacy stands in direct contrast to the full vitality of his "Portrait of a Man with Arms Akimbo." Only very slight cracks and chips which reveal the blue background beneath mar the finely finished texture of the latter portrait.

The greatest attraction of the Rembrandt paintings, "Lamentation," a work depicting the greying, dead Christ taken from the cross, drew crowds five and six deep standing in awe before its breath-taking broad scope. One member of the Immigrant Society remarked with a mixture of pride and wonder upon the work's irresistible attraction, "They stand there so silently! How especially significant in this day and age."

Questioned about the "Lamentation" nameplate's attribution of the work to Rembrandt, Professor Overvoorde affirmed the fact that many of the works which Rembrandt has done or many have done still remain in question. Back in 1935 the 743 paintings which the artist has supposedly created were subjected to intensive study, Overvoorde stated, and only 620 survived. In 1964 the number of "true" Rembrandts was again reduced to 560; now the number of paintings stands at 376, of which eighty-nine are still in question.

Unaware of the question of authenticity the hundreds of people mingling together were drawn still closer by the works of the Dutch painter. One man would run to a total stranger, urging him to look at the flash of insight shown in Rembrandt's drawing "The Good Samaritan"; another stranger, upon seeing the Dutch Immigrant Society's identification card, would ask the member if he could speak Dutch, mourning that he hadn't spoken the native language to anyone in several years. While one old woman, viewing several of the works of Rembrandt's pupil Jan Lievens, "Portrait of Rembrandt," "Eli instructing Samuel" for instance, shook her head lightly and admired, "No one can do eyes like Rembrandt," another pointed out the beginning signs of deterioration in a drawing or painting to his neighbor; a third child asked his father "Why do some have glass when others don't?" The people were together; they stood together before Rembrandt.

The greater portion of the exhibit was, of course, occupied with paintings done by Rembrandt's pupils. Although many resembled the master's works in subject matter and lighting, to a large extent the students' works, although excellently done, were of a quality markedly inferior to that of Rembrandt's. Most of the paintings, such as those of Lievens, lacked the soft, yet penetrating delicacy of a Rembrandt. Philips Koninck's "View Between Heavy Trees" was done with an almost bizarre brightness and realism; the stark realism of Cael Fabritius' "The Beheading of St. John the Baptist" also revealed the work of what was, after all, a pupil rather than a master. Nevertheless, the soft, mystical play of light and shadow in Aert DeGelder's "Christ Before the Sanhedrin" and the chubby, philosophical stare of Nicholaes Maes' "Portrait of a Young Boy" were among dozens of extremely impressive creations.

Members of the Immigrant Society rested at the North Hall at the late afternoon conclusion of the tour. While the men puffed their characteristic Dutch cigars, shoeless women relaxed and chatted, reviving the perennial Dutch custom of "coffee and talk." Everyone was greatly impressed with the exhibit; several remarked upon the subdued, almost captivated atmosphere of the Rembrandt display and upon the variety of ages, from the very young to the old, who attended. Others were quick to voice renewed appreciation for the fine detail and sure lines of Rembrandt's drawings. One puzzled over the difference between the paintings of Rembrandt and those of his pupils — not if they were different, but how.

The Dutch Immigrant Society's excursion to the Detroit Institute of Art was concluded with a viewing of "In Search of Rembrandt," an exciting, revealing piece of work filmed especially in commemoration of the death of Rembrandt. Following the film, members of the Society dined at the Park Shelton Hotel's Crystal Room and later boarded buses for the long trip home to Grand Rapids.



APOLLO 13 RUMBLES TOWARD ITS PAD. This view from the 360-foot level of the mobile launch tower shows the Apollo 13 space vehicle moving away from the Vehicle Assembly Building on its way to its launching pad at Cape Kennedy, Fla. The Apollo 13 moon mission is scheduled to start on April 11.

# Hazardous Products

Consumer and Corporate Affairs Minister Ron Basford terms the Hazardous Products Acts, which received Royal Assent in June 1969, one of the most important pieces of consumer legislation passed by Parliament in recent years.

"For the first time it gives the government the power to prohibit or regulate the sale of a wide-range of hazardous products", Mr. Basford said. "Consumer groups and safety leagues have been demanding such legislation for years. It is a model for other countries and has, in fact, come under study by a Commission concerned with hazardous products in the United States."

This law makes it illegal to import, advertise or sell:

— Furniture, toys and other articles intended for children, which are coated with paints containing harmful amounts of lead. This is intended to reduce the incidence of infant poisoning caused by sucking painted surfaces.

— Varnishes and paints which are highly flammable. This will remove from the market paints with dangerously low flashpoints.

— Jequirity beans, and any toys or jewelry made with these highly poisonous beans. Used occasionally as dolls' eyes or for necklaces, these small beans are characterized by a shiny red surface marked by a black cap. It has not been possible to outlaw their importation or sale until now.

Other highly hazardous products can be outlawed as soon as they are identified.

In addition, the manner of selling, advertising, labelling or packaging some hazardous products can be regulated to minimize the dangers involved.

One of the Department of Consumer and Corporate Affairs' first targets is regulation of various household bleaches, cleansers and polishes which are responsible for a large number of child poisonings per year. Regulations include such things as the clear labelling of the hazard and proper use, printing of first aid information and, when developed, child-proof closures.

Also planned is regulation of hobbycraft glue so that certain harmful solvents will not find their way easily into the hands of those likely to abuse their use.

The scope of the act extends to a very wide range of products likely to be of danger to the health or safety of the public. This includes any product or substance that is poisonous, toxic, flammable, explosive or corrosive.

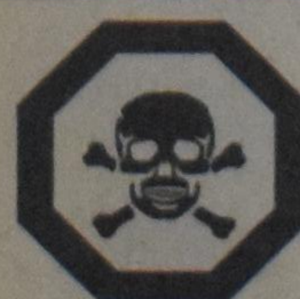
The legislation specifically mentions dangerous design, construction or contents of any product intended for household, garden or personal use, for use in sports or recreational activities, as life saving equipment, or as a toy, plaything or equipment used by children.

Mr. Basford has stated that early attention will be given to dangerously flammable fabrics, substandard life preservers, defective matches, dangerous children's toys and other household products which are hazardous to consumers.

The Hazardous Products Act will allow the Department to establish minimum standards for these and other items and the Department is now working with the Canadian Government Specifications Board and other standards setting authorities.

The new bill is not designed to cover products already governed by other legislation such as the Explosives Act, cosmetics, foods or drugs covered by the Food and Drug Act, or the Pest Control Products Act.

## HAZARDOUS PRODUCT SYMBOLS




































# TEACHERS WANTED

Sarnia Christian School invites applications for the position of

PRINCIPAL

Also needed are TEACHERS on various grade levels. Write to Miss R. Van Westenbrugge, principal, 1722 Dell St., Sarnia, Ont.

---

TORONTO, ONT.

Timothy Chr. School will need a

PRINCIPAL

and

TEACHERS

for the schoolyear 1970/71.

Please send applications stating qualifications and telephone number to Mr. H. VandeBurgt, Principal, Timothy Christian School, 28 Elmhurst Dr., Rexdale, Ont.

---

The Brantford Christian School will require a

TEACHING PRINCIPAL

in September 1970.

Please send applications and qualifications to Mr. J. Kooistra, principal, 7 Calvin St., Brantford, Ont.

---

Agassiz Christian School needs a

TEACHING PRINCIPAL

and two lower grade teachers for the 1970-71 school year. Address applications to Helen De Lange, Principal, Box 323, 7571 Morrow Road, Agassiz, British Columbia, Canada.

---

Haney - Pitt Meadows Christian School will be in need of a

PRINCIPAL - TEACHER

for next school year.

We are located in the beautiful Fraser Valley. Please send your applications to Mr. A. Dunning, 12505 - 208 St., Haney, B.C.

---

THUNDER BAY, ONT.
(Fort William)

The Thunder Bay Christian School (6 rooms) will need a

PRINCIPAL

and a

GRADE 6/7 TEACHER

for the school year 1970-71. Please send your application or inquiries to Mr. D. Miedema, R.R. # 2, Postal Station F, Thunder Bay, Ontario. Phone collect (807) 577-1964.

---

THE LAURENTIAN HILLS CHRISTIAN SCHOOL

in the University community of KITCHENER-WATERLOO

requires for the 1970-71 school year

- a TEACHING PRINCIPAL for grades 6, 7, and 8,
- a TEACHER for grades 3, 4, and 5.

Please send applications to: Mr. G. B. Vandezande, Principal, 11 Laurentian Drive, Kitchener, Ont.

---

LONDON DISTRICT CHRISTIAN SECONDARY SCHOOL

invites applications for

TWO TEACHERS
for ENGLISH and FRENCH

for the school year 1970-71.

Please send application including qualifications (transcripts), experience and references to Mr. Wayne Drost, Principal, 243 Tremont Road, London, Ont.

---

NIAGARA PENINSULA CHRISTIAN HIGH SCHOOL
ST. CATHARINES

- starts its grades 9, 10 and 11 program in September 1970.
- requires teachers for:
  1. SCIENCE AND MATHEMATHICS
  2. FRENCH, AND/OR ART, MUSIC, PHYSICAL EDUCATION (lady teacher preferred).
- has plans to initiate an imaginative and challenging program.

For particulars please contact: Education Committee Secretary, 300 Scott Street, St. Catharines, Ontario.

---

CLARKSON - ONTARIO
17 miles West of Toronto.

TEACHING POSITIONS

open in the primary and intermediate grades.

Please direct enquiries to our Principal: Mr. J. Van Dyk, % John Knox Chr. School, P.O. Box 54, Clarkson, Ontario.

---

The Canadian Christian School of Jarvis, Ont. invites applications from

TEACHERS

for primary or intermediate grades for the schoolyear 1970/71. Send your applications to Mr. Richard Bouwma, principal, Box 154, Jarvis, Ont.

---

The John Calvin Christian School, Guelph, invites applications for the following position:

TEACHER

to teach grades 3, 4 and 5.

Please sendy our applications to: Mr. H. VanderWindt, Principal, 290 Water Street, Guelph, Ont.

---

The Calgary Christian School is accepting letters of inquiry and/or application for the coming school year in

ELEMENTARY, JUNIOR AND SENIOR HIGH

For further information please contact Mr. G. VanderVeen, Principal, 2839 - 49th St. S.W., Calgary 8, Alberta.

---

Duncan, on Beautiful Vancouver Island, is calling the attention of dedicated Christian

TEACHERS

to consider filling the vacancies in the primary grades. N.U.C.S. Salary Schedule. Any information in this regard will be gladly supplied by the Principal, Henry Bulthuis, Duncan Christian School, 930 Trunk Rd., Duncan, B.C.

---

Ladner Christian School is in need of 2 teachers for the school year 1970-71:

1 PRIMARY TEACHER
1 TEACHER for the INTERMEDIATE GRADES

For information contact Mr. John Vanderhoek, principal, 5280 - 48th Ave., Delta, B.C., telephone (604) 946-2514.

---

The John Knox Christian School of Woodstock, Ont. will be in need of

TEACHERS

for the coming schoolyear. Send your application or request for information to the principal, R. VanderPloeg, 1045 Parkinson Road, Woodstock, Ont. Phone (school) 539-1492.

---

EDMONTON CHRISTIAN HIGH SCHOOL

ONE CHEMISTRY-PHYSICS TEACHER

is needed.

Write or phone collect to Mr. J. Tuininga, 14304 - 109th Ave., Edmonton 50, Alta., phone 454-9357 or 484-6814.

---

CHRISTIAN HIGH SCHOOL DURHAM

Small, but growing! We're looking for enthusiastic

TEACHERS

in: ENGLISH and SCIENCE.

Please write: Mr. W. Bylsma, Principal, Box 238, Bowmanville, Ont.

---

## FRASER VALLEY Christian High School

with grades 8-12, invites applications for 1970-71 of qualified teachers in

COMMERCE
BIOLOGY (MAJOR OR MINOR)
FRENCH
MATHEMATICS

Applications, stating qualifications, experience and references, to be sent to: Mr. H. K. Vandezande, Principal, 15353 - 92nd Ave., Surrey, B.C.

---

The Houston B.C. Christian School invites applications for teaching positions in

GRADE 1 AND 2
and
GRADE 3 AND 4
(small combined classes).

Other positions may come open. Excellent housing available.

Please send your applications to Frank DeVries, Principal, Box 237, Houston, B.C.

---

Immanuel Christian School invites applications for

TEACHING POSITIONS

in grades one, two and six.

Please send all correspondence to Mr. George W. Yntema, prin., 802 - 6th Ave. North, Lethbridge, Alberta. Phone 403-328-4783.

---

CLINTON

The Schoolboard of Calvin Chr. School of Clinton, Ont. invites applications for

TWO TEACHERS

for the primary and senior grades. Please send applications, stating qualifications to Mr. Evert Ridder, R.R. 2, Goderich, Ont.

---

The Emmanuel School of Oshawa, Ont. invites applications for

OPENINGS

in various departments for the next schoolyear. NUCS pension plan and other benefits. Contact Mr. Wm. R. Rang, Principal, R.R. 1, Oshawa, Ont.

---

TORONTO, ONTARIO

Timothy Christian School in Rexdale invites applications from qualified experienced teachers for the position of

REMEDIAL TEACHER

Please send applications to Mr. H. VandeBurgt, Principal, Timothy Christian School, 28 Elmhurst Drive, Rexdale, Ont.

---

After three successful years with two teachers,

GALT CHRISTIAN SCHOOL

now needs a third teacher, one for the

INTERMEDIATE GRADES

Teachers' College applicants welcome. Write Mr. R. Poortinga, Principal, 147 Glenmorris Street, Galt, Ontario.

---

SPRINGDALE CHR. SCHOOL SOCIETY needs

TWO TEACHERS

one for the primary and one for the intermediate grades. Please send your application to Mr. Frank Weening, R.R. 2, Newmarket, Ont.

---

The Calvinistic Chr. School Society of Wellandport, Ont., invites applications from

TEACHERS

to fill the various vacancies in the primary and intermediate grades for the schoolyear 1970/71. Send your applications to Mr. John Tamming, principal, R.R. 1, Wellandport, Ont.

---

Smithers Christian School is in need of a

TEACHER

for Grade 1, for the 1970-71 term. Qualified, experienced applicant preferred. Contact J. Veenstra, Secr., Box 2085, Smithers, B.C.

---

The John Knox Christian School Society of Brampton, Ont. invites applications from

TEACHERS

for the schoolyear 1970/1971.

Please send your applications stating qualifications and grade preferences to the principal, Mr. T. Bergsma, 82 McLaughlin Road, Brampton, Ont.

---

STRATHROY, ONT.

The John Calvin Christian School will be in need of

TEACHERS

one for grade 4,
one for grade 5,
one for grade 7,
(shortage of male teachers on the staff),

to complete its 9-member staff for the school year 1970-71. School has a central resource - gym area. Close to London (U.W.O.). Please send enquiries and applications to the principal, Mr. H. Vandervecht, 48 York St., Strathroy, Ont.

---

## Church Announcements

CHR. REF. CHURCH

**Called**

to Simcoe, Ont., Rev. H. Lunshof of Drayton, Ont.

to Edmonton III, Alta., Rev. P. M. Jonker of Brampton, Ont.

to Rocky Mountain House, Alta., Rev. G. W. VandenBerg of Hospers, Ia.

**Accepted**

to Edmonton I, Alta., Rev. J. Vriend of Lethbridge, Alta.

to Montreal, P.Q., Rev. D. J. Hart of Truro, N.S.

**Declined**

for Burdett, Alta., Rev. M. P. Van Houten of Rapid City, S.D.

for Edmonton, Alta., Rev. D. J. Hart of Truro, N.S.

Fulton, Ill., Rev. S. Terpstra of Alliston, Ont.

CAN. REF. CHURCHES

**Called**

to Abbotsford, B.C., Rev. J. D. Wielenga of Albany, W. Australia.

REFORMED CHURCH

**Declined**

for Westfield, N.D., Rev. J. Moerman of Edmonton, Alta.

**Accepted**

to Milwaukee, Wisc., Rev. V. D. Ebert of Hamilton, Ont.

NETH. REF. CONGREGATION

**Called**

to Unionville, Ont., Rev. D. Hakkenberg of Dordrecht, Holland.

**Accepted**

to Tholen, Holland, Rev. C. Hegeman of Unionville, Ont.

FREE CHR. REF. CHURCH

**Called**

to St. Thomas, Ont., Rev. J. Westerink of Haamstede, Ned.

---

**NEW ADDRESS
REV. F. GUILLAUME**

As of April 25 the address of Rev. F. Guillaume of Edmonton, Alta., will be: 101 Fairview Drive, Brantford, Ont.

We kindly request especially the clerks who send their church bulletins regularly to Rev. Guillaume, to take note of this change of address.

---

## PULPIT SUPPLY

CHR. REF. MINISTERS

vacationing in or passing through South Alberta. The Lethbridge Christian Reformed Church needs

PULPIT SUPPLY

on June 14th and following Sundays of summer months. Please contact the clerk Mr. H. Venhuis, 1407 - 12th Ave. N., Lethbridge, Alberta.

---

Ministers vacationing in the beautiful Okanagan Valley of B.C.! The Vernon Christian Reformed Church needs

PULPIT SUPPLY

for June 7, 14, 21, 28. In exchange of pulpit supply, the parsonage will be available free of charge! If anyone can preach on these Sundays, please contact Rev. J. D. Tangelder, 4201 - 32nd St., Vernon, B.C.

---

The John Knox Christian School of Wyoming, Ontario, invites applications for

TEACHERS

for the primary and junior grades. Please send applications to Mr. J. Vreugdenhil, Principal. Box 81, Wyoming, Ont.

---

The Willowdale Christian School cordially invites applications from

TEACHERS

for the primary grades. Send your inquiries or application to the principal, Mr. N. Vandooren, 60 Hilda Ave., Willowdale, Ont.

---

The Trenton Christian School Board invites applications from

TEACHERS

for the primary grades, school year 1970-'71. Please send applications to Mr. J. VanderVliet, R.R. 2, CONSECON, Ont.

---

WOULD YOU LIKE TO JOIN THE STAFF OF THE FRUITLAND JOHN KNOX CHRISTIAN SCHOOL?

There will be vacancies in the primary and senior grades.

Please send applications to Mr. J. Doornbos, principal, Box 27, Fruitland, Ont.

---

The John Knox Chr. School of New Westminster, B.C. requires

TEACHERS

for the 1970-'71 term in the following grades: III A - Female, III B - Female, IV A - Male or Female, IV B - Male or Female and VI - Male Teacher with Phys. Educ. Minor preferred. A Minor in French will receive preference! All replies to the Educ. Comm., % Mr. H. Buys, 8941 Armstrong Ave., Burnaby 3, B.C.

---

RED DEER CHRISTIAN SCHOOL

needs a

GRADE 3 AND 4 TEACHER

next year for its growing enrollment. Our young school is situated in the scenic Alberta parkland. Interested teachers please write to R. Strikwerda, 4422 - 37th St., Red Deer, Alberta.

---

Knox Christian School of BOWMANVILLE, ONT.,

invites applications for

TEACHERS

in the primary and senior elementary grades. Send applications to Mr. F. Bosma, principal, Box 218, Bowmanville, Ont., phone school 623-5871, home 623-7665.

---

## Seceding Churches win property

(Christianity Today) Court decisions that permitted local congregations to keep their properties after they withdrew from denominations were allowed to stand last month in decisions handed down by the U.S. Supreme Court.

The high court refused to hear appeals from the Presbyterian Church in the U.S. and the Maryland and Virginia Eldership of the Churches of God, which sought legal rights to properties of congregations that had seceded.

The decisions were a surprise. One seasoned reporter of the religious scene, Bob Bell, Jr., of the Nashville Banner, wrote that "church property rights became a whole new ball game" as a result of the court's refusal to review the cases.

The Presbyterian case was up before the court for a second time. It involved two Savannah congregations, Hull Memorial and Eastern Heights, that withdrew from the Presbyterian Church in the U.S. in 1966 charging that the denomination had changed its tenets. Lawyers for the denomination sought to get title to the properties using the argument of 'implied trust'. The idea behind this theory was that the congregations had been built up by people who went there because the churches were Presbyterian, and that the local trustees held the property for the denomination.

Georgia courts accepted this theory initially, but said that implied trust involved theological standards and that the two congregations were right in saying that the denomination had departed from its original theological base. The U.S. Supreme Court turned back the case last year, saying "First Amendment values are plainly jeopardized when church property litigation is made to turn on the resolution by civil courts of controversies over religious doctrine and practice." The court declared that the First Amendment "commands civil courts to decide church property disputes without resolving underlying controversies over religious doctrine."

The Georgia court then countered by saying that if theological doctrines cannot be considered, then the implied-trust theory is invalid and the denomination had no basis on which to claim the property. The Supreme Court has just refused to review that decision.

Ordinarily, mere refusal of the Supreme Court to hear appeals is not regarded as substantial precedent for future cases. This litigation, however, will probably encourage more congregations to secede and take their property with them. Chances of success vary, depending on how church constitutions and articles of incorporation are written.

Seceding churches will also try to appeal to comments made in the Churches of God decision by Justice William J. Brennan (who is a Roman Catholic). Brennan's comments, specifically concurred in by Justices William O. Douglas and Thurgood Marshall, noted that a state "may adopt any one of various approaches for settling church property disputes so long as it involves no consideration of doctrinal matters, whether the ritual and liturgy of worship or the tenets of faith." (RES)




**CALVINIST - CONTACT**
CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ontario
Phone 547-1488 (area code 416)

Audited Paid Circulation — ABC

Editorial Council: Revs. J. Geuzebroek (president), J. Van Harmelen (secretary), Dr. R. Kooistra, Dr. L. Praamsma.

Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ontario.

Closing: Wednesday noon. Mailing: Friday preceding the date of issue.

| Subscription price | One year | Two years |
|---|---|---|
| Canada | Can. $6.00 | Can. $11.50 |
| United States | U.S. $6.00 | U.S. $11.50 |
| Other countries | Can. $6.50 | Can. $12.00 |

All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions of its authors.




---

HAMILTON DISTRICT CHRISTIAN HIGH SCHOOL

will need a

## PRINCIPAL

and A TEACHER
for History and Geography.

Please send your application stating qualifications and experience to the chairman of the educational committee, Rev. H. Mennega, 241 Stone Church Road East, Hamilton 52, Ont.

---

### The Next Issues of Calvinist-Contact

| will be DATED | will be MAILED | Closing time for ADVERTISEMENTS |
|---|---|---|
| April 16 | April 10 | April 8 noon |
| April 23 | April 17 | April 15 noon |
| April 30 | April 24 | April 22 noon |
| May 7 | May 1 | April 29 noon |

# Communicatie

*Het leven is niet goed denkbaar zonder communicatie. Zelfs de dieren onderhouden communicatie met elkaar en het is interresant te lezen hoe b.v. vogels met hun fluiten en bijen met hun zoemen gemeenschap met elkaar hebben. Stel eens voor, dat iemand in staat zou zijn de communicatie uit het leven weg te nemen; het leven zou op staande voet verkwijnen.*

*Eén van de meest in het oog springende communicatie-middelen onder mensen is de taal. Bent U in een vreemd land en U kent de taal niet, dan bent U zeer hulp-behoevend. Wij zijn zo gewend aan de taal, dat wij er vrijwel geen aandacht aan besteden, maar zij is van onschatbare betekenis.*

*Dit brengt echter konsekwenties mee. Wij bedoelen vooral dat wij de taal zó zullen gebruiken, zodat zij precies of vrijwel precies weergeeft wat wij denken. Doet zij dit niet en laten onze gezegden en uitspraken meer dan één uitlegging open, dan ontstaat er verwarring. Zulk een verwarring is niet bedoeld en ook niet gewild, maar zij is een noodzakelijk gevolg van het verkeerd of niet tenvolle gebruiken van de taal.*

*Wij raken er de laatste tijd almeer van overtuigd, dat wij aan de taal, als de uitdrukking van onze gedachten, aandacht moeten besteden, vooral in christelijke kring. Wij zijn zo ongemerkt gewend geraakt aan nieuwe uitdrukkingen (of misschien zijn zij niet zo nieuw) als "commitment to Jesus Christ" and "the law-word of God." Laten wij vooropstellen, dat wij geen bezwaar willen inbrengen tegen deze uitdrukkingen. Wij vragen slechts of zij voldoende de gedachte doorgeven, die hier achter zit en of die uitdrukkingen worden begrepen.*

*Misschien begeven wij ons op glad ijs als wij trachten de onderliggende gedachte te analyseren. Dit wagen wij dus in de hoop niemand mis te verstaan of verkeerd te interpreteren. Maar "commitment to Jesus Christ" wordt door ons opgevat als een belofte om medearbeider van de Heiland te zijn in de komst en de vestiging van het Koninkrijk Gods. En de "law-word of God" maakt op ons de indruk de erkenning van de wetten die God in het leven heeft gegeven voor de verschillende kringen, waaruit het leven is opgebouwd. Graag zouden wij een enkel woord aan deze beide uitdrukkingen wijden. Er zijn wel meer (nieuwe) uitdrukkingen, maar wij beperken ons op dit moment tot deze twee.*

*"Commitment to Jesus Christ" is niet een initiatief, het is een antwoord. Wij weten niet of dit altijd ten volle wordt beseft, maar wij doen er goed aan hierop de nadruk te leggen. Mijn "commitment to Jesus" kan nimmer iets anders zijn dan een antwoord op "God's commitment to His people and therefore to me." En zelfs dat antwoord, dat "commitment to Jesus Christ," is nog een daad van God. Feitelijk kan ik niet spreken over mijn "commitment to Jesus Christ," zonder dat ik eerst duidelijk stel, dat God Zich aan Zijn volk heeft verbonden, of wilt ge: "God's commitment to us." Misschien zal iemand opmerken, dat dit toch wel aanvaard wordt in de kringen van de reformatorische kerken. Of wij daar zo helemaal gerust op kunnen zijn, wagen wij te betwijfelen, maar in ieder geval kan het niet alleen geen kwaad, maar is het zeer aan te bevelen aan dat eerste, aan "God's commitment to us" volle aandacht te schenken en dit ook met zoveel woorden te zeggen. Ons werken en leven berust niet op ons initiatief, maar alleen op God's keuze, op het feit, dat God zich aan ons verbonden heeft.*

*Ik kan hier niet over denken of schrijven zonder te denken aan het Verbond. Het woord zegt het al (beter dan het Engelse "covenant"). God's Verbond wil zeggen, dat God Zich aan ons verbonden heeft. Daar houdt ook die andere uitdrukking, "the law-word of God" verband mee. In het licht van Jezus' uitspraak: "Ik ben niet gekomen om de wet te ontbinden, maar om die te vervullen," hebben wij een beetje moeite met dat woord "law-word." Met al onze christelijkheid zullen wij toch tot de erkenning moeten komen dat wij met de wet helemaal niet uit de voeten konden. De wet van God is één geheel en de minste overtreding maakt me schuldig aan de gehele wet. Dit is niet alleen de wet van de tien geboden, maar dat zijn ook de wetten, die God voor de verschillende levenskringen heeft gegeven. Mijn leven voor God is dus geen wets-vervulling, maar dankbaarheid. Dat is maar geen dogmatische spitsvondigheid, maar de realiteit moet diep tot mij doordringen. Nu is dankbaarheid niet iets wat een Christen MAG betonen, maar MOET betonen. Maar het blijft dankbaarheid. En die dankbaarheid wordt eigenlijk alleen maar tenvolle beleefd door iemand, die God IN HET VERBOND als Zijn Vader heeft leren kennen en liefhebben.*

*Wij beseffen, dat wij tot tweemaal toe het Verbond in ons denken betrekken. Dat doen wij welbewust. Want wij zijn inderdaad bevreesd dat dit Verbond tegenwoordig in onze gesprekken en in onze acties op de achtergrond raakt. En juist het Verbond is altijd het sterke punt geweest in de kerken van de reformatie, speciaal de kerken van gereformeerde belijdenis. Dat heeft die kerken misschien wel ongewild in de isolatie gedrongen, maar het heeft ze innerlijk kracht gegeven. De verbondsgedachte is de sterke achtergrond van heel het christelijk schoolonderwijs. En welke actie wij ook mogen ondernemen in het Koninkrijk Gods, die actie zal steeds gedragen moeten worden door de erkenning van het Verbond.*

*Heel ons leven als gelovigen en al onze christelijke actie wordt gedragen door dat Verbond. Daaraan ontleent het leven zijn bestemming. Indien dit zo is, is het dan niet zeer raadzaam daaraan uiting te geven in onze terminologie? In wat wij zeggen, moet uitkomen wat wij bedoelen. Daarvoor hebben wij de taal als communicatiemiddel ont-: vangen. Dat spreekt temeer in een tijd, waarin, zoals nu, "evangelicals" elkaars gemeenschap zoeken. Terwille van die gemeenschap moeten wij niet een belangrijk onderwerp als het Verbond minder aandacht geven, maar juist de rijkdom van dit Verbond duidelijk doen uitkomen. Dat zijn wij aan God verplicht.*

*D.F.*



**A subscription to CALVINIST-CONTACT is an appreciated present for many occasions.**

# School begins at home

by FRANK VOORHOEVE

To see a child, is to see a human being at play. For a child's every act, whether it is eating its dinner, or helping its mother in the kitchen, is a form of play. From the early morning right up till bedtime, any child, certainly one still too young to attend school, is playing all the time. But judging from the child's frown that it wears for much of that time, play is often deeply serious. To a child, playing is not what it is to adults. When the child plays, he is trying out something, experimenting, studying, probing or testing . . . activities which often lead to the total destruction of the object under scrutiny. When your child tears something apart in these endeavours, don't punish him, unless it's really necessary to draw the line somewhere — rather, be glad that your child takes an active interest in the world around him.

Many parents play with their children, teaching them the games they used to play in their youth, or singing nursery rhymes and teaching them the words and melody. Many a parent will read aloud to the child, or explain to him the difference between the hour hand and minute hand on the dial of the livingroom clock.

All this is play to the child, and often to the parent as well. Quite frequently, neither of the two will realize how much the child is actually learning without ever having seen the inside of a school classroom. Many parents unwittingly provide their children with the best possible preparation for the many years he — or she — will be spending at school. What these parents are doing is "teaching" the child to "learn", although in the case of these very young children, the method is, understandably, different from that which a school teacher would employ.

A sociologist, Dr. Rupp, says that the level of this preparation at home constitutes the "cultural-pedagogic standard of education", and that it is very important for the child's school progress later. He readily admits that the quality of the actual teaching at school is also of great importance. But — he maintains — the standard of pre-school education by the parents and the emotional relationship at home have a direct bearing — whether favourable or unfavourable — on a child's eventual career at school.

Dr. Rupp is a practical man and has tested his proposition by means of a wide-ranging survey of families and their children. He says his findings show that children from homes where little attention is paid to the kind of playful teaching we just described, tend to have poor results at school and a high percentage of dropouts. The vast majority of children who are poor performers at school come from low-income, low-status homes, where the cultural-pedagogic standard of education is also lowest. Parents of this type of background commonly fail to realize that reading aloud to a child prepares him for his later task of learning to read. They are not aware that a two-or-three-year-old who can recite the first ten letters of the alphabet, or tell the time, has a substantially better chance of doing well at school, by the time he is five or six.

Being a man with social conscience, Dr. Rupp has tried to work out a programme which aims at influencing families, raising the cultural-pedagogic standard of education, and thereby improving their children's chances to do well at school. Emphatically, it disclaims any intention of imposing middle-class social pattern on lower-class families. The goal is to persuade parents to make a greater effort to prepare their children — mentally even more than intellectually — for their subsequent school careers. The idea is that, 12 or 18 months before the child is due to start attending school, his parents follow a special course where they are told what the child's education there will be like and how they can smooth his path in the intervening months. It is hoped that the programme will improve the scholastic results of children from these families, and reduce the appalling dropout rate among them.

Dr. Rupp believes that the programme should be prepared by the Universities in collaboration with parent-teacher associations and institutes which are concerned with the social aspects of education.

As you may have noticed, the school itself is not assigned a part in this programme. Dr. Rupp feels that Headmasters and Form Masters frequently fail to arouse a parental interest in the education of their children, because the parents stand too much in awe of them. A neutral mediator, he says, finds it much easier to persuade the parents to take an interest. However, nursery and primary school teachers will be involved in the future, after their training has been attuned more than it is today to the cultural-pedagogic aspect.

If he succeeds in getting his programme off the ground, Dr. Rupp will have created a system which can bring a child into a state of maximum preparedness for any classroom situation. No longer will he be dependent upon chance — such as having a good class teacher or a bad one, and being put into a large or a comfortably small class. The child's parents will have taught him to learn while at play, and pradually, he will achieve the ability to learn seriously, and acquire the knowledge and capabilities he will need to complete a full education and meet the challenge of his later life.

(Radio Nederland)



First Things in Canada:

## THE WORLD'S FIRST PRE-COOKED CEREAL

by JOHN F. HAYES

(Canadian Scene) — It was 1927, and a team of researchers at the Ontario Agricultural College had just developed and tested an amazingly nutritive mixture of grains, minerals, and vitamins, for the scientific feeding of chickens. Results were so startling that it occurred to the director of the project that an adaptation of this remarkable new food might be beneficial to babies and children.

The idea was suggested to Dr. Alan Brown, a leading child specialist in Toronto. He went to work, assisted by Dr. Theodore Drake and Dr. Frederick Tisdall. In a short time they had perfected a food which provided a fully balanced diet for the little ones. It appeared as a cookie, the familiar Sun Wheat Biscuit, which was so quickly accepted that the same team of doctors turned their efforts to develop a similar food in dry cereal form. It was formulated successfully, and Mead Johnson, internationally known for its work in nutritional fields, was chosen to produce the new baby food. In 1930 Mead's Cereal became available. It was vastly superior to any other cereal, but there was one problem — its preparation in the home. Before it could be fed to an infant, it required a good four hours cooking. But even at that, it became a staple infant food because it was unequalled by any other such food.

Between 1930 and 1932 Mead Johnson went to work to make things easier for Mother. A process was devised to cook the cereal under high pressure in kettles, dry it on revolving drums, and package it in dehydrated tiny flakes. Now all Mother had to do was add warm milk, stir for a moment and serve to Junior! The laborious four hour preparation time was reduced to seconds.

A new name had to be found. It came from the Greek word, pabulum, meaning a food and energy-producer. In 1932 the world's first pre-cooked cereal was introduced as "Pablum", and is still the most widely used baby cereal in Canada.

Pablum is a wholly Canadian achievement, the work of teams of dedicated men. They brought that first magic formula of the agricultural scientists to perfection. The world's first pre-cooked cereal has often meant life itself to infants who might not have survived had it not been for its life-giving nutrients.

# BUSINESS TEN TIJDE VAN CHRISTUS EN IN ONZE DAGEN

Business toentertijd oefende op velen een machtige invloed uit, want het betekende "rijk worden, daardoor aanzien en macht verkrijgend" en wie wou dat nu niet. Een gewone baan, daarvan kon je netjes leven, maar rijk worden was er dan natuurlijk niet bij. Dan kon je niet een grote jongen worden en daar ging het in het leven tenslotte om. Iedereen moest tegen je opzien en zou het helemaal goed zijn óók jaloers en afgunstig op je zijn, dan had je het gemaakt. Zo was het toen en zo is het nu.

Toen werd er ook in het groot zaken gedaan en deze zaken werden uitgeoefend door de "invloedrijken", zoals de "Hogepriesters" en grootgrondbezitters, bankiers en grootkooplieden. Toen waren ze ook niet achterlijk, oh neen, toen kenden ze ook het klappen van de zweep zowel in kerkelijke en niet kerkelijke kringen en vooral "business is business" daarvan hadden ze allen weet, net als nu. We weten Kajafas en schoonvader Annas waren daar een groot voorbeeld van. Op de Sabbat was het een en al Jahwah, de grote Verbondsgod, maar door de week was daarvan niet veel te merken, dan was het "god Mammon" die hen regeerde. Zo hadden ze twee goden, Jahweh voor de Sabbat en Mammon gedurende de week en zo moest het maar blijven tot tevredenheid van allen die in "zaken" waren.

Kajafas en Annas legden het volk, waaronder weduwen en wezen, zware lasten op die ze nauwelijks konden dragen, maar daarvoor kregen ze dan ook het beste godsdienstonderwijs terug en dat moest je natuurlijk ook niet uitvlakken. Kajafas en Annas voeren hier wel bij en hun bankrekening groeide. Dit moest ook wel want hun huishoudingen verslonden veel geld. Dure huizen, bedienden, stand ophouden, parties geven, daarvan had het gewone volk geen begrip, dat vergaapte zich er alleen maar aan. Zo was het goed. Er moest nu eenmaal verschil in stand zijn, zo had in hun ogen Jahweh het gewild en daar moest men niet tegen ingaan. Men moest zijn eigen ruiten niet ingooien door te denken of Jahweh er wel eens anders over kon denken en ze eens ter verantwoording konden geroepen worden. Ze wisten wel dat ze niet Jahweh en de Mammon beiden konden dienen, maar ja, zo kon je wel doorgaan. Beter was het Jahweh voor de Sabbat en Mammon voor de week, er moest van je eigen waarde toch ook wat overblijven. Al dat fijne gepraat om overal Jahweh bij te halen, dat was te lastig. Je moest ook tonen dat je volwassen was en onderscheidingsvermogen bezat. Al dat gedaas om alles aan Jahweh over te laten, ook je zaken doen in Zijn hand geven, dat was teveel gevraagd, daar kon je nu eenmaal niet aan beginnen, dat zou je eigen "initiatief" vermoorden en waar was je dan?

Je had stevig rekening te houden met de "competition", dat moest je goed in je achterhoofd houden anders was je nergens. Dat je dan wel eens iets moest doen waarover je anders niet zou denken, je moest toch bestaan blijven. Stel je voor, dat je bij alles aan de Schrift moest denken hoe het wel en niet moest, nu dan zat je spoedig in het "armenhuis". Nu zei men wel: Een zakenman kan geen goed Christen zijn, maar die dat zeiden waren meestal mensen die buiten het zakendoen stonden en die afgunstig waren op succes.

Vroeger waren ze ook niet zo kinderachtig, vooral Kajafas en Annas niet en die waren nog wel Hogepriesters. Nu, wat goed was in hun ogen, daar kunnen wij het ook wel mee doen. Zou dit wel waar zijn? Kajafas en Annas kwamen er dik mee op de koffie. Die beiden hebben zich wel heel erg vergist met hun "business is business". In hun onschuld wisten ze dit toen nog niet, daarom gingen ze met hun business ook vrolijk verder en hun voorspoed groeide even hard mee. God Mammon knikte hen zeer vriendelijk toe. Zij meenden dat Jahweh het grotelijks zegende in hun manier van zakendoen. Wij zouden zeggen: zonder des Heren zegen zouden wij ook nergens zijn.

Hoe ging het nu verder met de zakenlieden Kajafas en Annas? We weten dat de oude Annas een sluwe vos was, die een goede kijk had op de mensen van zijn tijd. Hij had "mensenkennis" om zo te zeggen. En hij maakte hiervan een goed en handig gebruik, denkende: de wereld wil toch bedrogen worden, laat ik er dan ook zelf wat van profiteren, wie zal mij dat kwalijk kunnen nemen?

Je moet het ijzer smeden als het heet is. Je moet, om zo te zeggen, je eigen kopje gebruiken, dan zit het altijd goed en de een kan nu eenmaal meer dan de ander. We moeten toegeven dat de oude wel "gezond" kon denken, al dacht hij dan verkeerd, hetgeen later zou blijken. Als je alles vooruit kon weten, dan was rijk worden geen kunst, dan had je het met je ondervinding van nu anders gedaan. Maar ja, dat is praat op zolder. Je moet met je beide benen stevig op de grond blijven staan, je eigen inzichten volgen en anderen maar laten kletsen.

Zo dacht de oude Annas ook. Op zekere dag kreeg hij niet de anderen tegenover zich, maar "de Ander" en toen was het met Annas gedaan en dat kan ook ons overkomen en dan zijn wij ook nergens, indien wij Annas, de grote zakenman, navolgen, die alles wist van "business is business".

Op een zonnige morgen zag Annas vanuit zijn venster naar het Tempelplein en peinsde; dit machtige plein met zijn zuilengangen zou zich heel goed lenen om aan zakenlieden en bankiers verhuurd te worden. Hij verzocht Kajafas bij hem te komen om dit plan ernstig met hem te bespreken en te horen hoe hij hierover dacht. Ze waren wat je noemt welgesteld, maar ze konden nog heel wat geld meer gebruiken, het waren dure tijden en ze voelden er niets voor om te bezuinigen. Bezuiniging was meer bedoeld voor de niet bevoorrechte klasse, die was er al aan gewend met plezier of er zonder, dat maakte voor Annas en de andere bevoorrechten niets uit. Er moest nu eenmaal verschil zijn al begrepen dit de minder bevoorrechten niet altijd en werden wel eens goed nijdig, dat alles op de wereld zo vreemd verdeeld was. Maar ja, wat kon je er tegen doen. Het beste was dan ook de grote heren wat te vleien, dan viel er wel eens een kruimpje van hun welvoorziene tafels. En dan niet te vergeten, zo hadden de Hogepriesters het hun altijd voorgehouden en dan had men het maar te nemen, zo had Jahweh volgens de Hogepriesters het gewild.

Nu gaan we weer terug naar Annas als hij Kajafas verzoekt bij hem te komen. Kajafas was spoedig ter plaatse, benieuwd om te weten, wat zijn sluwe schoonvader nu weer uitgedacht had.

Annas zei dan ook: Kajafas, zie jij dat tempelplein? Jongen, daar kunnen jij en ik een winstgevend zaakje van maken. Je weet, dat jaarlijks duizenden en duizenden gelovigen naar onze Tempel komen om Jahweh te aanbidden en Hem offers te brengen. Wat een vreemd geld dat in onze munt moet omgewisseld worden en dan niet te vergeten de dieren van de fijnste kwaliteit die de priesters aan Hem moeten offeren.

Denk eens goed na over wat ik je nu ga zeggen. Over Annas' gezicht gleed een glibberige glimlach en hij bracht zijn gezicht dichter bij dat van Kajafas en zeide: Is dit plein niet een prachtig en geschikt "lot" om in veel kleine stukjes te verdelen en deze te verhuren aan onze kooplieden en bankiers?

Zó tonen wij ook hoe we met de zakenwereld meevoelen. Wat toch een kostenbesparing voor die mensen en ook voor de gelovigen als ze voor het feest moeten inkopen. Ze behoeven dan niet de stad meer in. Ze krijgen het om zo te zeggen thuis bezorgd. Wat voor ons allen zeer belangrijk is, we hebben dan alles knus bij elkaar. De Eredienst, die offerwaar en de banken om al dat vreemde geld in te wisselen. Is dit business of niet.

Kajafas had enkele bezwaren, niet dat dat bij hem zo vaak gebeurde maar ja, je moet toch ook eens echt ouderwets vroom zijn en enkele bezwaren naar voren brengen. Hij zei dan ook: schoonpapa, ik kan een heel eind met je meevoelen, maar uw plan is mij toch te gortig en ik zal u zeggen waarom. Laat horen, zei Annas ietwat koel. Wel schoonpapa, heeft u er wel terdege over nagedacht dat dit plein Jahweh's heilige grond is waar wij toch geen handelsplaats van kunnen maken? Jahweh zal dit nooit gedogen en wij konden er wel eens zwaar voor gestraft worden.

Wat een vroomheid ten toon gespreid. Maar doen wij het soms anders? Wij kunnen dus met Kajafas meevoelen.

Annas antwoordde, dat hij niet begrijpen kon wat er fout aan was en daarbij had hij van Kajafas verwacht, dat deze "modern" genoeg was om niet zo ouderwets te denken. Op deze manier werd hij nooit een allround zakenman. Hij moest toch weten wat het betekende "business is business", wou je tenminste wat vlugger rijk worden en daarbij zei de sluwe oude vos: Jongen weet je niet dat de Tempel er ook stukken beter van wordt?

Toen Kajafas deze laatste zin hoorde vielen al zijn bezwaren weg en gaf hij toe. Wel, schoonpapa, hoe moet het nu verder? De oude vos zei, we doen het als volgt: Je bezoekt 5 grote zakenlieden en 5 grote bankiers en verzoekt hen om morgen om 10 uur in mijn huis te willen komen. Agendapunt: De Tempel Belangen.

De volgende morgen kwamen de genodigden. Kajafas opende met gebed. Daarna zei hij: Heren, gaat u zitten, maar ik stel voor om eerst een glaasje wijn te drinken. Nu, dat deden ze dan een paar keer en een ieder voelde zich zeer wel.

Annas nam het woord en vertelde hun wat hij reeds met Kajafas besproken had. Nadat de huur naar ieders genoegen was vastgesteld werd met algemene stemmen opgericht: "Annas & Associates Ltd." — Headoffice, Tempelplein.

Annas werd tot president benoemd, Kajafas tot chairman of the board en general manager en de genodigden tot directors. Annas sloot deze vruchtbare meeting met dankzegging. Na nog een paar glaasjes naar binnen geslagen te hebben nam men met schouderklopjes afscheid van elkaar. Jeruzalem had er weer een company bij gekregen.

De zaken liepen gesmeerd en ieder die tot de club behoorde zei, dit hadden wij veel eerder moeten doen. Ze waren, om zo te zeggen, met hart en ziel Mammonaanbidders geworden. Jahweh was hierdoor wel wat in het gedrang gekomen, maar men vergoedde dit Hem weer op de Sabbat, dan was het een en al vroomheid.

En Mammon maar glimlachen. Er is niets nieuws onder de zon. In onze dagen gaat het vaak ook zo.

Toen Annas op een morgen uit het venster van zijn headoffice naar het zakendoen op het plein zag, zwol zijn hart van trots, dit was toch maar weer zijn werk geweest.En wat een groot inkomen trok hij hier uit, zonder er wat voor te doen. Kajafas behartigde hun beider belangen. Een gehaaide jongen toch.

Plotseling verbleekte hij, want hij had op het Tempelplein de hoge gestalte van die Ander ontdekt. Hij voelde zich wat onrustig worden. Hoewel hij persoonlijk met die Ander nooit gesproken had, wist hij toch alles van Hem af. Hij wist dat die Ander Jezus van Nazareth was, Die zich de Zoon des mensen noemde en ook wel Jahweh's Zoon. Van zijn collega's had hij vernomen dat Hij geen blad voor zijn mond nam en hen Farizeeën voor huichelaars uitmaakte, omdat zij zo echt mooi op de hoeken der straten konden bidden om de gunst van het volk te winnen. Ook noemde Hij hen "addergebroedsel", daar zij het volk schier ondragelijke lasten oplegden welke zij zelf niet lustten. Verder had Hij hen "witgepleisterde graven vol met doodsbeenderen" genoemd, omdat zij de huizen der weduwen en wezen op aten. Voorwaar geen erenaam voor zulke aanzienlijke lieden die zij goedbeschouwd toch waren. Dan hadden zijn collega's hem verteld over de machtige wonderen, als doden opwekken, de wondere spijzigingen, het stillen van de storm, die Hij verricht had. Zijn collega's en ook de wetgeleerden argumenteerden met Hem niet meer, daar zij tegen Zijn ijzeren logica niet op konden. Hij had hun gezegd dat zij zich moesten bekeren van hun slinkse wegen en zich met Jahweh moesten verzoenen en in Hem, Jahweh's Zoon, geloven, dan zouden hun zonden vergeven worden. Annas was bij zijn zaken doen toch nog voldoende theoloog gebleven om te weten dat Hij, Jezus van Nazareth, meer was dan een mens alleen. Hij wist uit de Schriften dat Hij de door Jahweh beloofde Messias was.

Maar dit kon hij niet aan het volk mededelen, want dan sloeg hij zijn eigen glazen in, wat bleef dan nog van hem en Kajafas over. Hij zou dan onaanzienlijk zijn, door het volk veracht. Dit moest tegen elke prijs voorkomen worden.

Plotseling hoorde hij een groot lawaai en geschreeuw en toen hij naar het plein zag rezen hem de haren ten berge. Hij zag, dat die Ander met de zweep in Zijn hand en onder het toornig uitroepen van: Zult gij van Mijn Vaders huis een rovershol maken?, de kooplieden en bankiers van het tempelplein afranselde.

Op ditzelfde moment ging Annas & Associates Ltd. ter ziele of zoals men ook wel zegt "broke". In Annas kwam een vreselijke haat op tegen Hem, Wien hij de schuld gaf van zijn mislukking. Dat komt in onze tijd ook nogal eens voor.

Diezelfde dag riep Annas een geheime meeting bijeen om wraak te nemen op Hem. In de notulen stond: Hij moet verdwijnen, Hij moet sterven. Ze konden Hem natuurlijk niet beschuldigen van het feit dat hun company broke gegaan was, dat wisten ze ook. Later zouden ze Hem aan het kruis nagelen onder de beschuldiging van godslastering.

Zo was het 2000 jaar geleden. Toen was het Jahweh's tempel. Nu is het Christus' Kerk. Is het nu anders geworden?

Ik, opmerker, zal u broeders een bekentenis doen.

Zondags ga ik ter kerke om Zijn Woord te horen en er door de week naar te leven. Dit hoort natuurlijk zeer vroom. Vele malen heb ik in de kerk gezeten, dat, als ik de preek hoorde, bij mijzelf vaststelde dat ik alweer wist. Mijn gedachten gingen dan uit naar mijn zaken en piekerde ik erover hoe ik de volgende dag van de bank een lening kon loskrijgen om aan mijn verplichtingen te kunnen voldoen, of op wat voor manier ik mijn concurrent een belangrijke vlieg kon afsnoepen. Dan zat ik een inschrjiving na te calculeren omdat ik vreesde te hoog te hebben ingeschreven. Van Gods Woord hoorde ik dan niets. Zonder dat ik het vermoedde was ik op het tempelplein terecht gekomen en associate van Annas geworden.

Toen stond die Ander voor mij en zei toornig tegen wij: In Mijn Kerk hebt gij naar Mijn Woord niet geluisterd. Met uw lippen hebt gij Mij geërd maar uw hart hebt gij aan Mammon gegeven. Kan hij iets in de oordeelsdag voor u doen? Van Mijn Huis hebt gij een "calculatie bureau" gemaakt. Zo gaat het een iegelijk die alleen van "business is business" leeft en dat tot zijn hoogste goed maakt. Bekeert u en verzoen u met Mij, zo niet dan zal ik in de oordeelsdag tegen u zeggen: Gaat heen, uw loon hebt gij reeds op mijn aarde genoten. Ik heb u niet gekend.

Toen heb ik mij diep geschaamd, broeders, en mij met Hem verzoend. Nu luister ik Zondags naar Zijn Woord en het bekomt mij heel goed.

Opmerker.

(Naame en adres van inzender zijn aan de redactie bekend.)

# Immigranten in Calgary doen hun invloed gelden

(Canadian Scene) — Enkele tientallen jaren geleden was Calgary vrijwel uitsluitend een Angelsaksische gemeenschap. Dat is nu niet meer zo. De immigranten hebben zich in stromen in Calgary gevestigd en hebben de stad veranderd in een kosmopolitische gemeenschap met mensen van allerlei nationaliteiten, rassen en geloofsovertuigingen. Deze veranderingen zijn al ruim 30 jaar aan de gang en meer dan de helft van Calgary's bevolking bestaat thans uit immigranten. Jaar na jaar blijken zij meer mensen van werk te voorzien dan de Canadezen zelf.

De helft van de 193.000 inwoners van Calgary kan geclassificeerd worden in een bepaalde etnische groep. Hoewel 57% — één in iedere zes Canadezen in Calgary — kan worden aangeduid als Engels sprekende Angelsaksen, heeft tenminste één van die zes nog directe familiebanden met de Verenigde Staten of met Engeland. Van de Europese groepen vormen de Duitsers met 44.000 verreweg de grootste. Daarna komen de Scandinaviërs met 22.000 en de Hollanders met 15.000. Er zijn verder 11.000 Oekrainers, 8.000 Polen, 7.000 Italianen en 6.000 Russen. Onder de "Calgarians" vindt men verder nog ongeveer 22.000 mensen uit Tsjecho-Slowakije, Hongarije, Joegoslavië, Griekenland, Portugal en Spanje. Het is niet bekend hoeveel van de 15.000 Frans sprekenden afkomstig zijn uit Frankrijk en hoeveel uit Quebec. Vervolgens zijn er 5.500 immigranten uit Aziatische landen zoals China, Japan, de Filippijnen, Voor-Indië en Pakistan, terwijl er ongeveer 7.000 mensen uit Zuid-Amerika en Brits West-Indië wonen.

Op het eerste gezicht lijkt de invloed van deze etnische groepen gering. Maar daar vergist men zich in. In het klein vindt men bijvoorbeeld dat men in de kruidenierswinkel Chinese "brocoli" en Italiaanse kaas en andijvie kan kopen en Griekse wijn in de "liquor store". Dat was 25 jaar geleden ongekend. Met moet toegeven dat hun invloed aanmerkelijk is als men hoort dat de Rooms-Katholieke Raad van Onderwijs aan het overwegen is om in een van de middelbare scholen een cursus in het Hongaars te geven, en dat tijdens een periode waarin men het voorhoofd fronst als er gesproken wordt over onderwijs in de Franse taal. Er zijn kerken en synagogen in vrijwel iedere taal; in de bibliotheken kunt U boeken vinden in een groot aantal talen en er komen kranten uit Argentinië ten behoeve van bepaalde groepen. Een van de belangrijkste punten is waarschijnlijk het feit dat een derde van de arbeiders in de bouwvakken bestaat uit immigranten.

Ellery Post, hoofd van het immigratiebureau in Calgary somde het als volgt op: "Ze zijn hier naar toe gekomen om van een hogere levensstandaard te genieten en om mee te profiteren van de toekomst van een land dat grote mogelijkheden biedt". Ted Friesen, een beambte van Canada Manpower die veel met de New Canadians werkt, voegde daar aan toe: "Het duurt 15 tot 20 jaar voor een immigrant zich ten volle als Canadees beschouwt en beschouwd wordt. Somt duurt het nog veel langer." "Het duurt minstens een jaar," zo zei hij, "voordat hij enig begrip heeft van de Engelse taal en twee of drie jaar voordat hij zich behoorlijk kan uitdrukken. En om helemaal eerlijk te zijn,' zo ging hij verder, "zijn het gewoonlijk de kinderen die de vruchten plukken van de immigratie van hun ouders. Een groot aantal immigranten werken hun hele leven hard om het wat gemakkelijker te krijgen, maar komen daar nooit aan toe."

Leo Virdis, een Italiaan die 16 jaar geleden naar Canada is gekomen en nu eigenaar is van een goedlopende meubelfabriek, is het eens met de heer Friesen's opinie. "Tenminste 15 jaar," zo zei hij. "Maar in de meeste gevallen 20 tot 25 jaar. Het ligt natuurlijk aan de immigrant zelf en aan zijn leeftijd. Als hij jong en ambitieus is zijn zijn kansen veel groter."

(Uit een artikel door Jacques Hamilton en Catherine Campbell van de Calgary Herald".)

## Wij gingen op reis

(Vervolg van pagina 4)

hellingen heeft men of ziet men dat zo niet, omdat daar alles met en vaak met zwaar geboomte is bezet. Meer dan eens hebben wij ons op deze reis afgevraagd hoe het mogelijk is dat bomen toch goed op zulke rotsen kunnen groeien. Het schijnt dat ze hun wortels door spleten in de rotsen kunnen boren en dat de regen en smeltende sneeuw voedsel van de hellingen aanvoeren, waardoor ze kunnen groeien. Een voortdurend verweringsproces, dat een heel jaar ongemerkt doorgaat, maakt dit natuurlijk mogelijk.

Wat ons verder opviel was dit, dat op veel plaatsen water uit de rotsen wordt geperst, dat in de winter bevriest en dan in zware ijskegels bij de steile rotsen neerhangt. Het is duidelijk dat dit nu bevroren water met mineralen is vermengd, omdat het overal een lichtblauwe kleur heeft.

(Wordt vervolgd.)







## WIE HEEFT RECHT OP EEN "GUARANTEED INCOME SUPPLEMENT"?

(Canadian Scene) — Het zogenaamde "Guaranteed Income Supplement" is een belangrijke toevoeging aan Canada's sociale verzorgingsprogramma's. Het verzekert iedere gepensioneerde van een maandelijks inkomen van tenminste $111.41.

Dit "Guaranteed Income Supplement" is een maandelijkse betaling die bij Uw Ouderdomsrente wordt geteld als U verder geen inkomsten hebt, of als het bedrag van Uw inkomsten erg klein is. Ten hoogste kan men U 40% betalen van het pensioen (of ouderdomsrente) zelf. Deze ouderdomsrente is per januari 1970 verhoogd tot $79.58. Dat betekent dus dat het bedrag aan "guaranteed income supplement" ten hoogste $31.83 kan zijn.

**Wat wordt als inkomsten beschouwd?** Alle bedragen die U ontvangt en die volgens de Wet op Inkomstenbelasting als "inkomsten" worden beschouwd worden in acht genomen bij het bepalen van het bedrag aan "guaranteed income supplement" waarop U eventueel recht hebt. Dat betekent dus dat zelfs als dit bedrag zo klein is dat U er geen belasting over hoeft te betalen, dat het dan wel in aanmerking wordt genomen voor dit doel. Hoewel bepaalde bedragen afgetrokken mogen worden in beide gevallen mag men daaruit niet concluderen dat men voor de bepaling van het Guaranteed Income Supplement dezelfde bedragen mag aftrekken als bij de berekening van Inkomstenbelasting.

Om precies te weten hoe U dit alles moet uitrekenen kunt U het beste het boekje How to Get Your Guaranteed Income Supplement" aanvragen bij het Department of National Health and Welfare in Ottawa of bij een van de bijkantoren in de grote steden. U kunt het ook op het postkantoor ophalen. Het boekje is tevens een uitstekende gids voor het invullen van het aanvraagformulier.

Als U meent recht te hebben op een Guaranteed Income Supplement in 1970, dan dient U dit nu aan te vragen. Ook als U in 1969 reeds een supplement heeft ontvangen, dient U dit weer aan te vragen. Men moet n.l. ieder jaar opnieuw een aanvraag indienen.

## De stem van de immigranten

(Canadian Scene) — De Minister van Immigratie Allan MacEachen is van mening dat men aan "landed immigrants" stemrecht dient te geven na een jaar in Canada gewoond te hebben en vooropgesteld dat zij verklaren voornemens te zijn Canadese staatsburgers te worden, . .

Op het ogenblik is het zo, dat alle immigranten die niet uit het Britse Gemenebest afkomstig zijn, vijf jaar moeten wachten voor zij kunnen stemmen in gemeentelijke, provinciale en federale verkiezingen. Het duurt n.l. vijf jaar voor men Canadees staatsburger kan worden. Immigranten uit het Gemenebest die Brits onderdaan zijn, kunnen al na een jaar hun stem uitbrengen in gemeentelijke, provinciale of federale verkiezingen. De enige uitzondering op deze regel is dat ook immigranten uit Ierland al na een jaar mogen stemmen. Dat is voornamelijk omdat hier geen problemen bestaan ten aanzien van de taal.

Verschillende etnische groepen hebben in het verleden zowel in Ottawa als in Ontario's Queen's Park pogingen gedaan om stemrecht te verkrijgen na 1 jaar in Canada gewoond te hebben. Het is begrijpelijk dat men dit wenst. Het is volkomen natuurlijk dat de immigranten, vooral ook in Ontario waar verder op geen enkele wijze onderscheid wordt gemaakt tussen de immigranten, graag dezelfde privileges hebben als de immigranten van het Britse Gemenebest.

De wachtperiode van vijf jaar voor men kan stemmen of staatsburger kan worden is bedoeld om de immigranten tijd te geven Engels te leren, onze zeden en gewoonten te leren begrijpen en om zich vertrouwd te maken met de plichten, de verantwoordelijkheden en de privileges van een Canadees staatsburger. En dat komt zowel de immigrant als zijn nieuwe land ten goede.

De wet behoort niet veranderd te worden.

(The Toronto Telegram)







ONE-MAN HOVERCRAFT, that he built in an old paint shop in Georgetown, Ont., is demonstrated by John Schwingshandl, at controls and partner Howard Hamilton. One 25 horsepower engine drives the Penguin, as it has been called, across land, water, snow and mud or practically any terrain at 30 m.p.h. It is highly manoeuvrable and can be loaded on a snowmobile trailer by one man.

# Our Medical Corner

by Mrs. J. Van Belle, M.D.

**Q.: 1. What is Angina Pectoris? What are the symptoms?**

**2. What is your opinion of vitamin E?**

Mrs. J. S.

A.: 1. Angina comes from the Greek word agkhone: strangling. Pectoris is a Latin word, it means breast. The word itself is actually a description of a pain. What causes the pain. Our heart is an intricate network of muscle fibers and it a very hard working organ. These muscle fibers contract once every second. To be able to do this, the heart, like every other organ of the body, has to be nourished by blood. This is provided by the coronary arteries and their branches which are spread as a crown over the surface of the heart ('coronary' and 'coronation' have the same root: crown). When there is any kind of activity (walking, climbing, ironing, making beds) the heart has to work harder. Its muscles require more oxygen to perform its task. The coronary arteries respond to this need by dilating, becoming wider, so that more blood can flow through them. In Angina Pectoris the coronary arteries cannot expand enough to supply the heart with enough blood. This is most likely the reresult of atherosclerosis or hardening of the arteries. Practically every human being has some atherosclerosis as he grows older. The walls of the arteries become thickened and hard fat deposits can be found in them. As a result they loose their elasticity. This also happens to the coronary arteries. When an extra burden is put on the heart they are no longer able to dilate and to supply causes the pain called Angina Pectoris. When the activity is stopped and the heart is given rest (for example by sitting, laying down) the pain subsides or disappears. Angina Pectoris is a warning signal. It tells us to stop, to rest; this to prevent worse: a heart attack.

A permanent obstruction to the blood flow in a coronary artery can be caused by a blood clot. Then the entire blood supply to that part of the heart is cut off and the heart muscle involved dies. This is a heart attack. It causes the same type of pain as in Angina Poctori but much more severely and it does not simply go away with resting. If it does not cause death, it requires a lot of care and much time to heal.

Coronary heart disease is the leading cause of death. No wonder that a lot of research is done on this disease. There is a great controversy as to the cause of **atherosclerosis** (hardening of the arteries — see above). Accumulating evidence indicates more and more that diet is a very important factor. Many researchers now stress the point that cholesterol (a substance normally found in many of our tissues and also in the blood) and saturated fats (animal fats) seem to cause deposits of fat in the wall of the arteries. These are exactly two substances that we use in such great abundance in our daily life. Take for example an egg. It contains a lot of cholesterol. We like to see it on our breakfast table, we use eggs in cakemix, spinach with eggs tastes really good, and so on. Cream, margarine and butter are few examples of substances containing animal fats. Margarine is also available from vegetable oils (which consists of the more harmless unsaturated fats).

There are several other ways in which we can take an active part in our own protection and prevent atherosclerosis at least to some degree. Obesity or simply overweight, seems to be a striking predisposing factor to atherosclerosis. A healthy diet is not only important for a good figure, it might mean the prevention of death at an early age. A study done in the United States indicates that cigarette smoking definitely enhances the degree of atherosclerosis. Not only lung cancer but also heart disease is linked with cigarette smoking! Much attention has been focused lately on physical activity, exercise. Is it good or bad? Facts are, that it does have a real specific effect on that special set of arteries that supply the heart muscle with blood. Following a heart attack (after a coronary artery is blocked by a blood clot) certain changes may develop in the coronary network. New tiny blood vessels grow out from other existing, still patent (they are open, blood can flow through them) arteries to the affected heart muscle and start to supply it with blood. This new network of blood vessels is called collateral circulation. Exercise has an important influence on the development of this collateral circulation. For a long time researchers have done experiments with dogs. They compared dogs kept inactive with dogs that were exercise daily. Collateral circulation failed to develop or developed only to a minor degree in the inactive dogs as compared with the active dogs. At present men are studied who recovered from a heart attack and are put on an exercise programme. While exercising, these men are carefully monitored via an Electro CardioGram (E.C.G.). An abnormal tracing will warn the doctor that the heart muscles are not receiving enough blood and that the patient has to rest. Another indication for rest is chest pain. The result of these studies, so far, have been encouraging. Just as in dogs the collateral circulation in men seems to be promoted by exercise. And this in turn seems to indicate that following a heart attack a physically active man (within certain limits and always on recommendation of the doctor) has less chance to suffer a second heart attack than a physically completely inactive man.

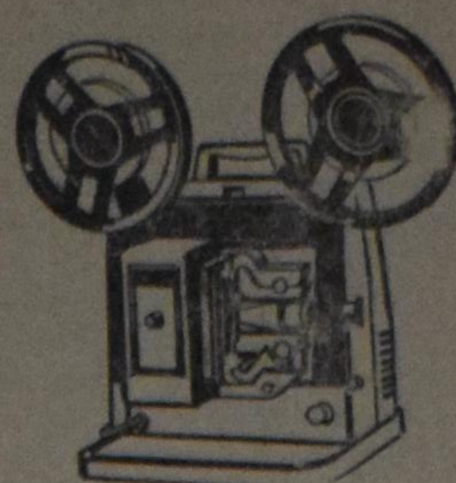
Of equal importance with the above factors is a good balance among work and leisure, regular exercises, relaxation. Anxiety, emotional tension often do bring on anginal pain or even heart attacks. If we summarize it all, it comes down to this: watch what you eat, do not smoke, exercise, be well balanced.

**2. Q.: What is your opinion of vitamin E?**

A.: Little is known about the role of vitamin E in the human body. Many experiments in rats, rabbits and the like have been done to find out more about this substance. A deficiency in rats causes sterility, plus degeneration of the muscles. Its usefulness in humans in the treatment of sterility, habitual abortions and muscular diseases (such as muscular dystrophy) requires further clinical substantiation.



# Movies
## WITH MEL



**Hello Dolly** requires the willing suspension of disbelief in order to be believable. As with most musicals, the plot line is as thin as welfare soup. Horace Van Gelderen (Walter Matthau) the bachelor feed merchant in Yonkers, New York, is looking for a wife. Dolly Levi (Barbra Streisand) is the Jewish match-maker whom he has hired to help him in his search for a suitable mate. You guessed it — Dolly wants Horace for herself and eventually gets him.

The music is good — not memorable but enjoyable. The choreography is fairly well worked out even if the actors seem to work terribly hard at it. The title song, "Hello Dolly", which you have all heard, goes over well. There is spirit, enthusiasm, and colour in contrast to some of the love songs which move at a rather funereal pace. It is here with the song "Hello Dolly" that the "brightest" moment of the film comes. At Harmonia Gardens when Barbra Streisand meets Louis Armstrong, we have thirty seconds when the real pros meet. Armstrong's voice croaks but the spark, the charisma, the magnetism of the stars electrifies. The personalities of these two top entertainers livens the screen and sends a chill down the back.

The set is in the glorious, vivid, gaudy musical film tradition. All is sparkling, new, and phony.

**Hello Dolly** is a long way from Thornton Wilder's **The Matchmaker** on which it is based. Gone is the genuine warm-heartedness and the kindness with which Wilder looks on human weakness — the idea that life is important — that people count — that the insignificant event carries tremendous significance. But then, this is not **The Matchmaker** but **Hello Dolly.**

The musical does suffer from the casting. Barbra is not Dolly Levi the Jewish matchmaker. She is Barbra Streisand — the girl who, according to some, could sing the "Kleenex knows noses" commercial and make it art. (Others of course claim that she turns all musical art into a commercial.) If you enjoy Barbra, you will enjoy the move. If you don't, stay away. (Carol Channing, I think, would have made a more convincing Dolly.) Walter Matthau does not really fill the bill as Van Gelderen. He is stiff and too much of a twentieth century man. However, box office appeal must have (as usual) determined the casting. Barbra even has the House of Commons to aid her in her publicity.

Summing up — **Hello Dolly** is not a top notch musical, but it does provide for an evening of decent, lighthearted entertainment.

We are happy to announce the birth of our first child, a daughter,

JOYCE LORRAINE

born March 24, 1970.

John and Lynne Elgersma.
Smooth Rock Falls, Ont.

---

Mr. and Mrs. Gosse Douma of R.R. 1, Athens, Ont. are pleased to announce the forthcoming marriage of their daughter

STELLA

to

Mr. IEP RINZE POORTINGA

son of Mr. and Mrs. Rinze Poortinga of R.R. 1, Mossley, Ont.

The wedding will take place D.V. on Friday, April 17th, 1970 at 7.30 p.m. at the Christian Reformed Church, Athens, Ont.

Rev. J. Mantel officiating.

Future address:
Harrietsville, Ont.

---

1920 — 1970

Op 22 april D.V. hopen wij met onze geliefde ouders en grootouders

MARTIN BUIT
en
STIENTJE BUIT—STOLTE

de dag te herdenken dat zij 50 jaar geleden zijn getrouwd.

Dat God hen nog een tijd voor ons mag sparen is de wens van ons allen.

Luke en Jenny Buit,
Lacombe, Alberta.
Annie en Peter Humting,
Red Deer, Alberta.
John en Jean Buit,
Blackfalds, Alberta.
en 14 kleinderen.

R.R. 1, Blackfalds, Alberta.
22 April 1970.

---

1925 — 1970

The Lord willing, on April 16th, 1970 with our parents and grandparents

CORNELIS VAN GEEST
and
MAGDALENA VAN GEEST,
nee KOENE

we hope to celebrate the 45th wedding anniversary.

Psalm 40:5.

"Many o Lord, our God, are Thy wonderful works which Thou hast done and Thy thoughts which are towards us. If we would declare and speak of them, they are more than can be numbered."

That the Lord may be near unto them in the years to come, is the wish of their children.

Clarence and Wilhelmien Vanderhout,
Winona, Ont.
Adrian and Jo Van Geest,
Grimsby, Ont.
Co and Arie Voskamp,
Millgrove, Ont.
Ed and Tena Van Geest,
Listowel, Ont.
Cor and Barbara Van Geest,
Grimsby, Ont.
Leny and Henk Nyland,
Millgrove, Ont.
Gerda and Harmen VanderMeulen,
Hamilton, Ont.
and 28 grandchildren.

34 Kerman Ave., Grimsby, Ont.

Opportunity to congratulate them from 8 p.m., April 16th, 1970 in the Beacon Motor Hotel, Q.E. Way, Vineland, Ont.

---

Two Christian School teachers want

COTTAGES OR HOUSES TO PAINT

during summer (in Ontario). Write H. Lise, 596 Farewell Ave., Oshawa, Ont., or call 728-7761 Oshawa.

---

"BLINK BONNIE"
HOUSEKEEPING COTTAGES

30 miles north of Lindsay on Highway 35 open May 9. 2 and 3 bedrooms $60-70 weekly. All conveniences. H. Vegter, 6 Colton, St. Catharines. Tel. 935-8173.

---

1945 — 1970

We are happy to announce the 25th wedding anniversary of our parents

GERRIT JAN ROSEBOOM
and
AALTJE ROSEBOOM
(nee KIKKERT)

on April 7, 1970.

That the Lord may provide for them many years of happiness to follow, is the wish of their children:

John & Heather Roseboom
(Peterborough).
Dirk & Hennie Koolhaas
(Lindsay).
Grace (Toronto).
Ray.
Elly.
Jack.
Lloyd.
Gary.
Tony.

R.R. # 3, Port Colborne, Ont.

---

Op 10 maart nam de Here tot Zich in Zijn eeuwige Heerlijkheid onze geliefde man en vader

BERTUS KOOPMAN.

Zijn vaste geloofsvertrouwen in de Here sterke ons in dit zware verlies.

Psalms 103.

Catharina E. Koopman—
Vaandering.
Raymond.
Paulina C.
Bernita E.

Grand Rapids,
Michigan, U.S.A.

---

Op de 10de maart 1970 heeft het de Here behaagd van ons weg te nemen onze zeer geliefde schoonzoon, zwager en oom

BERTUS KOOPMAN,

op de leeftijd van 33 jaar, geliefde man van Catherina E. Koopman.

Wij treuren, maar niet als degenen die geen hoop hebben.

Mr. & Mrs.
G. Vaandering,
Grand Rapids, U.S.A.
H. Jan en Jo
Vaandering,
Brantford, Ont.
Niesje en Albert Spitse,
Essex, Ont.

---

After a 3 month illness the Lord took unto Himself our beloved wife, mother and grandmother

HERMINA EUVERMAN—
PULLEN,

at the age of 60.

Psalm 23.

"The Lord is my Shepherd."

Her Christian way of life was an example to all of us.

A. Euverman,
Houston.
Dick and Florence,
Terrace.
Minnie and Bill,
Houston.
Fred and Helen,
Smithers.
Bill and Charlotte,
Smithers.
Connie and Dick,
Smithers.
Alida and Norman,
Smithers.
John and Julia,
Terrace.
Tom and Pat,
Houston.
Harry,
Houston.
and grandchildren.

Houston, B.C.,
March 20, 1970.
P.O. Box 502.

---

On March 20th, 1970 it pleased the Lord to take unto Himself our dear friend and sister in Christ

Mrs. HERMINA
EUVERMAN.

May the Lord comfort Mr. Euverman and children.

Ralf Seinen.
Bill & Elly Reitsma.
Albert & Marie Seinen.
Helen Harkema.
Bertus & Mina Seinen.

Houston, B.C.

---

# Attend CLA Convention '70

## Saturday, April 18, 1970

9 a.m. — Business Session

Thistletown Collegiate Institute, corner of Islington Avenue North and Fordwich Crescent, Rexdale, Ontario

2 p.m. — Educational Session

DR. HENDRIK HART—

"THE UNTH(S)INKABLE CLAC!"

5 p.m. — Banquet ($3 per person; $5 per couple)

Toronto District Christian High School, corner of Eighth Avenue and Pine Street, Woodbridge, Ontario

DR. CALVIN SEERVELD—

"A JOY TO SEE HIM SWEAT!"

---

Heden is van ons heengegaan, in het St. Antonius Ziekenhuis te Sneek, onze lieve vader, behuwd- en grootvader

BOCKE P. VAN DER ZEE,

sedert 16 januari 1968 weduwnaar van Feikje Aukema, in de ouderdom van 72 jaar.

Psalm 39.

De diepbedroefden:
Oudemirdum:
W. J. v. d. Zee—
Salverda.
Bouke en Gerrit
Drachten:
P. v. d. Zee.
W. v. d. Zee—Hoff.
Bouke en Greetje.
Hagersville, Ont:
Th. v. d. Zee.
Oudemirdum:
A. v. d. Zee.
G. v. d. Zee—
v. Beenen.
Age.

Oudemirdum,
14 maart 1970.

De rouwdienst heeft plaatsgehad op 19 maart, 's namiddags 2 uur in het kerkgebouw der geref. gemeente te Oudemirdum.

---

On March 22, 1970 the Lord in His wisdom took to Him my beloved husband and the children's dear father

ROEL WESTRA,

at the age of 51 years.

"One thing have I desired of the Lord, that will I seek after; that I may dwell in the house of the Lord all the days of my life, to behold the beauty of the Lord, and to inquire in His temple." - Ps. 27:4.

Mrs. R. Westra
(Maaskant).
Cornelia Margaret
(Calgary).
Philip John.
Lena.
Gary William.
David Andrew.
Phyllis Cornelia.

R.R. # 1, Aylmer, Ont.

---

Uit Nederland ontvingen wij bericht dat de Here tot Zich genomen heeft onze lieve, zorgzame moeder en grootmoeder:

ALBERTA TIMMERMAN,

op de leeftijd van 84 jaar, sedert September 1938 weduwe van Heime Timmerman.

"Indien wij dan met Christus gestorven zijn, geloven wij, dat wij ook met hem zullen leven." - Rom. 6:8.

Assen, Holland:
J. J. Timmerman.
W. Timmerman—
Stevens.
Strathroy, Ont.:
G. J. Zijlstra—
Timmerman.
B. Zijlstra.
Wittelte, Holland:
J. B. Timerman.
M. Timmerman—
Zomer.
Wittelte, Holland:
H. J. Pot—
Timmerman.
R. Pot.
en kleinkinderen.

27 Maart 1970.

R.R. 5, Strathroy, Ont.

---

It pleased the Lord to suddenly take away our beloved husband, father and grandfather

DAVID GRIEPSMA,

on March 25th, 1970 in the Joseph Brant Memorial Hospital in Burlington, Ont.

He was in his sixtieth year.

Mrs. Grace Griepsma-
Kort,
Burlington, Ont.
Mr. and Mrs.
K. Griepsma,
Smithville, Ont.
Mr. and Mrs.
J. De Weerd,
Richmond, B.C.
Mr. & Mrs. J. Bosma,
Waterdown, Ont.
John Griepsma, at home.
and 11 grandchildren.

480 Maple Ave.,
Burlington, Ont.

---



## DATA CENTRE

| | |
|---|---|
| April 10 | All Ontario Principals' Spring Conference will be held in the educational wing of the Second Christian Reformed Church of Brampton, Ont. |
| April 10 | The Drama Club presents the comedy "Charley's Aunt", Hamilton District Christian High School. |
| April 11 | 2.00 p.m. Annual Meeting of the Salem Christian Sanitarium Association Inc. Speaker: Dr Wm. Fitch. |
| April 11 | Toronto. Spring Concert. Chr. Ref. Church, Albion Rd., Rexdale. |
| April 11 | The Drama Club presents the comedy "Charley's Aunt", Hamilton District Christian High School. |
| April 17 | 8. p.m. Rev. J. H. Piersma of South Holland, Ill. will speak on the topic "Worship Service" in the Trinity Chr. Ref. Church, 99 Scott St., St. Catharines, Ont. Everyone is cordially invited to attend. |
| April 18 | London. Spring Concert. Westminster Sec. School, 230 Baseline W. |
| April 18 | Fryske Joune in Bowmanville. Knox Kristlike Skoalle. |
| April 18 | CLAC National Convention. 9:30 a.m. business session. 2:00 p.m. "The Unth(s)inkable CLAC", Dr. Hendrik Hart. 5:00 p.m. "A Joy to See Him Sweat", Dr. Calvin Seerveld. Thistletown Collegiate Institute, Rexdale, Ont. |
| April 23 | P.T.A. meeting of the Hamilton District Chr. High School. Panel discussion on "Effectiveness of Christian Education". 8. p.m. in the auditorium. |
| April 30 | Due date of entries for the Spring 70 Writing Contest, World of Young Writers, Calvinist-Contact. |
| April 30 | Toronto. Christelijk Residentie Mannenkoor, conducted by Arie Pronk. |
| May 5 | Hamilton. Christelijk Residentie Mannenkoor, conducted by Arie Pronk. |
| May 6 | London. Christelijk Residentie Mannenkoor, conducted by Arie Pronk. |
| May 6 | Fifth convention Federation Chr. Ref. Women Societies in the Memorial Centre in Peterborough, Ont. |

## Christian Professors at the University of Toronto call meeting to explore

# THE PROBLEM OF DE-CHRISTIANIZING OF CANADIAN SOCIETY

Report on the first meeting held on Saturday, March 21, 1970 in the Hart House, Universty of Toronto.

"The stock answer that "as long as the individual soul is saved, all is well in the world," has exactly been the cause that Christianity today is in a state of complete breakdown and totally failing to provide effective answers to the world's problems." With these words Mr. J. W. Younger, Q.C., one of the most prominent lawyers in Toronto, replied to a statement that "Individual salvation is the answer to the world's problems." "That solution is the problem of Christianity," said he.

Greatly concerned with the world's plight and utterly frustrated that organized christianity, with its individual approach and its "Personal Witness" programs is not giving any Christian solutions to the world's problems, a small committee under the leadership of Prof. Dr. W. J. Samarin, Professor of Anthropology, University of Toronto, Prof. Dr. R. E. Jervis, Prof. of Chem. Engineering, Univ. of Toronto, Prof. Dr. W. McLeod, Prof. of Classics, Victoria College, as well as some professional and businessmen, decided to organize meetings to start talking about this problem.

For the first meeting they invited a number of Christian men occupying positions in the academic, business and professional fields, and asked Dr. Bernard Zylstra, Professor at the Institute of Christian Studies in Toronto, to prepare an analysis of the "Place of Christianity in our times" as an introduction to a discussion.

Dr. Zylstra, in a 30-minute speech, traced man's history from the day when man, as God's man, did God's work in Paradise. But man rejected God, became a stranger in His world, unable to do God's work. Yet, the Lord, the Creator, out of love for His children, took upon Himself to start the building of the intended "City of God", the "Paradise of Peace", with those men and women as His "co-workers" who had repented from their evil ways. Although men kept on rejecting God, God kept on involving His people: Noah, Abraham, Moses, David. After a 1000 years the coming of the "Son of Man" signalled also the "coming of the Kingdom". Now in the Christ-ian era the "City of God" is battling "the city of man" for man's loyalty, which today has become a total war, requiring total commitment.

The partial answer to the claim of the Kingdom, provided by the Reformation was quickly neutralized by the power of Humanism. The attack from the Kingdom changed to defense, Christianity retreated to pietism and individualism, leaving the world to itself. The sorry state within the ranks of Roman Catholic and Protestant Christians, battling each other, had prevented worldwide mission until the year 1900, when it was too late. Then already the world had turned to Humanism and Marxism, due to the absence of a unified approach of the World's Christians.

Does Christianity still have a message for this world? Or should it go the way of so many religions which have come and gone? Hasn't the time come to give a chance to Marx, Mao-tse-tung and Marcuse? Dr. Zylstra concluded his remarks with the statement: Christianity, **in its present form, is not equipped** — often not even interested — in proclaiming the Good News to the brokenhearted ones, to a culture in decay. Christians, though confessing one Lord, one faith, one baptism — Christian are frightfully fragmented into a hundred diverse, often opposing directions. **There is no Christian Mind,** and thus no Christian message, to our time. For Christians have adjusted the Spirit of the Gospel to the various movements of modern humanistic thought and practice. In that sense every denomination expresses a heresy — often in a rigidly orthodox, supposedly 'Bible believing' context. Before we can address ourselves to "the world" we have to examine the sickness, the cancer that destroys the wholehearted commitment to the Lord of our lives. **"Biblical" christianity is in need of a Reformation more radical than the Church has ever witnessed before, in its two thousand years of history.**

Two lawyers responded to Dr. Zylstra's speech and in a most positive way expressed wholehearted agreement with his diagnosis and analysis. In the thoughtful and fruitful discussion the crucial questions of "Individuals versus Community" and "the place of the Bible" were dealt with at great length.

By common consent it was decided to continue this type of high level instructional dialogue, with the annotation that also for future meetings no clergy will be invited.

Bert Hielema.

---

Life is single file. There is a world of difference if I say only, "He is risen," and do not affirm that he is risen for me.

Gerhard E. Frost

Nothing in this lost world bears the impress of the Son of God so surely as forgiveness.

Alice Cary

---

## LEONARD BRAITHWAITE ENDORSES REILLY'S DEFENSE OF FREEDOM OF ASSOCIATION

*On Tuesday evening, March 17, 1970, Mr. Braithwaite took part in the debate on the Speech from the Throne. Mr. Leonard A. Braithwaite is the Liberal MPP for Etobicoke. Below follow his remarks dealing with his contention that the Ontario Government is under obligation to see to it that there be no repetition of the Hoogendoorn and Hamstra cases. These remarks are reprinted from the Legislature of Ontario Debates.*

**Mr. L. A. Braithwaite (Etobicoke):** . . . Mr. Speaker, I want to make a very short reference to the cases of Dirk Hoogendoorn and Miss Agnes Hamstra, and others of the Ontario Dutch community. I should say, Mr. Speaker, that we have in Rexdale a very large Dutch community and these people — I suppose today I can say like the Irish — are very thrifty and very religious and law abiding.

On the whole, the Dutch people in my riding are very, very good citizens. Dirk Hoogendoorn and Agnes Hamstra are people who belong to this community and I think the people who live in Rexdale of Dutch parentage or ancestry are representatative of the Dutch throughout Ontario, and these people are, by and large, in labour matters represented by the Christian Labour Association of Canada. This association, Mr. Speaker, has brought the cases of these two people I have mentioned to the attention of the government and to the attention of those who are interested in the freedom of the individual and in civil rights.

Time does not permit me to go into detail about the cases, but I would like at this time to add my support to the representations being made on behalf of these individuals.

Mr. Speaker, I have never been in favour of an employee or any person being forced to contribute union dues to an organization which might then put these funds to uses contrary to the religious and other views of the person.

**Mr. P. D. Lawlor (NDP - Lakeshore):** How about your union dues to the Law Society of Upper Canada?

**Mr. Braithwaite:** Mr. Speaker, I do not intend to engage in any crossfire, only because this is a debate. I am certain, Mr. Speaker, that any and every person who wishes to speak has an opportunity to do so. I happen to be speaking the truth. I happen to be speaking on behalf of individuals who require people to speak on their behalf in this House and to bring these matters to the attention of the government. I intend to do so.

The member for Eglinton (Mr. Reilly), speaking in this House, Mr. Speaker, has pressed his own party for an amendment to The Labour Relations Act so that persons such as Mr. Hoogendoorn and Miss Hamstra need not become martyrs in the cause of freedom. I endorse the position taken by the member for Eglinton and would ask the Minister of Labour (Mr. Bales) to have this problem studied in depth, so that some fair and just solution to the problem of employee deduction can be arrived at.

Mr. Speaker, I make this comment because in the Speech from the Throne, on the second page of the copy which we have — I am going to read just a short paragraph — it says as follows:

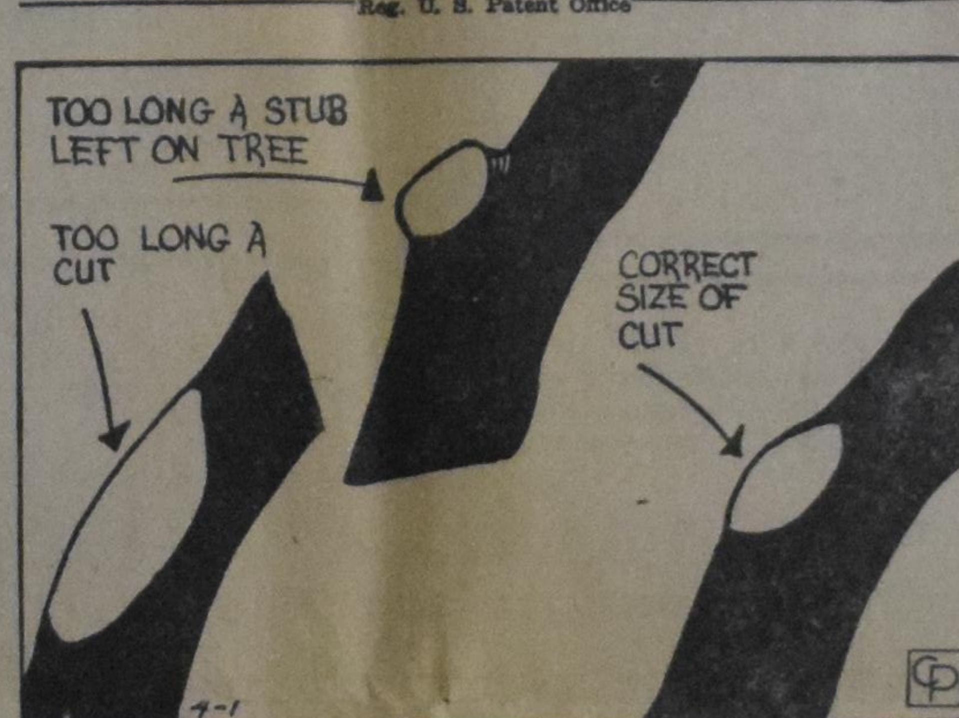
> Underlying all of this is the necessity to protect the rights of the individual while at the same time ensuring that we achieve higher standards of responsibility on the part of each and every person.

And, Mr. Speaker, I think that these particular cases fall within these words. I do feel that this is an obligation of the government, to do something to see that this type of situation can be averted in the future.

---

## TODAY'S GARDEN-GRAPH

Reg. U. S. Patent Office




### Methods of Pruning

By EDNA HALLIDAY

*Distributed by Central Press Association*

PRUNING is a very simple operation, but one which the amateur often fears due to lack of knowledge. Pruning is done to control the shape of a bush or tree or to renew the vigor of a plant, its fruitfulness or size of flower.

In pruning, the shape of the tree or bush or even rose bush will be affected by the bud to which the cut is made. The upper bud left on the branch will continue the growth and the new shoot will be in the direction of that bud.

As shown in the accompanying GARDEN-GRAPH; when pruning back a bud pointing toward the center of the tree, the tendency of the new growth will be inward.

Also as shown, if the cut is made to an outside bud, the result will be just the opposite. The new growth will be toward the outside, which permits more air and sun to reach into the center of the plant. This often helps to prevent the future crossing and rubbing of branches against one another.

When branches cross one another they create wounds from the constant rubbing, which are open to infection. One of these branches should be cut away.

Before starting to prune, check the tools you plan to use. Do not use dull tools as they tear the growth you are trying to cut.

---





## SUBSCRIPTION FORM

To: CALVINIST-CONTACT
BOX 312, STATION "B",
HAMILTON, ONT.
CANADA

Please, send Calvinist-Contact to:

NAME ..............................

ADDRESS ..............................

ZONE ..............................

Solicited by ..............................

ADDRESS ..............................

..............................

I would like to receive the book

1st choice ..............................

2nd choice ..............................

Subscription for Canada $6.00 per year; for 2 years $11.50.

For the USA the same as for Canada, but in USA currency to make up for the higher mailing cost. Yearly subscription for other countries $6.50, for 2 years $12.00.

Payment by cheque 15¢ extra.